

abana

Milîmî MAKAL
FAUSTİN DİDİRİ
Hayati Tahsin YILMAZ
BOLLUK ULKEM DİDİRİ (Kadınlar)
VOKSULUKTAN VARNILILCA
İSVEÇ
SON KÖY ENSTİTÜSÜ
Sevil KORYÜREK
İLKOKULU ÖĞRETMENİ GÜLİYİ
KÖY ENSTİTÜLERİ
GÖRKEM YAYINLARI
Tali Limes Adana, Talim Sokak, 2
34000 Gangeç (İSTANBUL)

OCAK 1992

SAYI 186

SİNOP'TA DENİZDEN YONTU ÇIKTI

BALIKÇILARIN BULDUGU
YONTU ÇOK DEĞERLİ BULUNDU

Sinop açıklarında balıkçıların bulduğu ve Samsun Müzesinde sergilenmeye başlanan bronz yontunun çok değerli olduğu saptandı.

İ.O. 5'inci yüzyılda yapıldığı belirlenen ve kolları bulunmayan bu görkemli çıplak erkek yontusu Samsun Müzesinin özel bölümünde saklanıyor.

Çok ince bir işçilik örneği olan çıplak yontunun boyunu 1 m

40 cm, ağırlığını da 50 kg olduğu bildirildi. Samsun Müzesi Müdürü Mustafa AKKAYA şunu söyledi:

"M.O. 5'inci yüzyılda yapılan erkek heykeli, gerçekten çok değerli. Fiyat biçmek mümkün değil. Bu sanat harikasının ince bir işçilik sonucu ortaya çıktığı anlaşıyor. Müzenizde sergileniyoruz."

(25 Kasım tarihli Hürriyet'ten)

İLİMİZ İLÇELERİNDEN BİRİNİN BAŞARILI 3. KÖY İLKOKULU ÖĞRENCİSİNE VE OKULLARINA GAZETEMİZ ÖDÜL VERECEK

3,5 MİLYON TL'LİK ÖDÜL İÇİN
BAŞVURUDA BULUNULMASI
GEREKİYOR

ÖDÜL İÇİN ABANA'DAN
BAŞVURUDA BULUNULMAYACAK

Gazetemiz, Abana'daki ilimiz ilçelerinden birinin köy ilkokullarının başarılı 3 öğrencisine ve bu öğrencilerin okullarına ödül verecek.

1991-92 ders yılı sonunda ilkokulu (5. sınıf) bitiren öğrenciler arasında yapılacak sınav sonucunda bir öğrenciye 1.000.000, bir öğrenciye 500.000 ve bir öğrenciye de 250.000 TL ödül verilecek. Ayrıca, ödül kazanan öğrencilerin okullarına da, kazandıkları ödül tutarı çokluğunda kimi süreli yayınların sürdürülebilirliği ve olanak bulunursa biraz kitap sağlanacak.

Gazetemizden bir temsilcinin de görev alacağı seçici kurul, ilçenin öğretmenleri karıştırmaya ve ilçe milli eğitim müdürlüğünün onayıyla oluşturulacak.

Seçici kurul sınav gününü, sınavların nasıl yapılacağını ve sınav günü etkinliklerini saptayacak, kazanacak öğrencilerin okullarına (bir sonraki ders yılı için) sağlanacak süreli yayın ve kitapları belirleyecektir.

KİMLER NEREYE BAŞVURACAK?

Ödül için yalnızca öğretmenler ve en az üç yıl öğretmenlik yapmış olanlar, ilçe milli eğitim müdürlüğünün "sözli" onayını aldıktan sonra başvurabilecekler. Abana'dan başvuruda bulunulmayacak.

Ödül çalışmalarını, "posta dalgası" gözetimine alarak, ilk başvuru kişinin ilçesi için başlatılacak.

Son başvuru tarihi 29 Şubat 1992'dir.

Başvurular "taşlıktı" olarak Abana Gazetesi İstanbul Temsilciliğine (Tahmidar Sokak, 5, Küçükpazarı) yapılacaktır; başvurunun bir kopyası da Hayati Tahsin YILMAZ'ın İyveci adresine yollanacaktır (Verkmastarpatan 4, 431 34 MİLLİTAL).

Önerimizin ilgi görmesini bekler, öğrencilerimize başarılar dileriz.

ABANA GAZETESİ

KISA KISA

DİKEN KÖKÜ
PARA EDİYOR

Karadeniz'in dağlık bölgelerinde yetişen ve "devediken" olarak adlandırılan dikenli otun kökünü, şeker hastaları için yapılan "insülin" in ana besini olduğu bildirildi.

Özellikle Samsun'un Terme ve Çarşamba ilçelerinde köylülerce toplanan bu dikenin kökü, kurutulduktan sonra, merkezi İzmir'de bulunan bir ilaç kuruluşuna kilosı 300 liradan satılıyor.

Devedikeninin, Almanya ve Fransa'ya dışsatımı yapıyor. (Hürriyet'ten alındı-15 Aralık)

İNEBOLU EVLERİ

Resmî İsmet YILMAZ'ın "İnebolu Evleri" ni konu alan suluboya resmin sergisi yarın Galeri Z'de açılacak.

İnebolu ve Çevresi Sağlık ve Eğitim Vakfı Ankara Şubasının katkılarıyla hazırlanan İsmet YILMAZ'ın 8. kişisel sergisi, 8 Ocak akşamına dek sürecek (...).

(Önemliyi, 13 Aralık)

RIFAT İLGAZ'A 80. YAŞ ETKİNLİKLERİ

Rifat ILGAZ için yıl boyunca yapılan 80 yaş etkinlikleri Aralıkta yoğunlaştı.

13 Aralıkta Ankara'da, 15 Aralıkta İzmir'de, 17 Aralıkta İstanbul'da ve 19 Aralıkta da Kastamonu'da Rifat ILGAZ için düzenlenen etkinliklere seçkin sanatçılar katıldı.

19 Aralıkta Kastamonu'da düzenlenen etkinliklerde, Belediye Salonunda "İmza günü" de düzenlendi. İmza gününe Asım BEZİRCİ, Adnan ÖZYALÇINER ve Senur SEZER de katıldılar. (Gazeteler)

Not: Ayhan KARAYALÇIN'ın Rifat ILGAZ için yarıllardan seçtiklerini gelecek sayılarımızda sunacağız.)

TAŞKÖPRÜ VE TOSYA'DA BELEDİYE BAŞKANI SEÇİMLERİ

TAŞKÖPRÜ'DE HASAN AKTAŞ;
TOSYA'DA DA MUMTAZ YÜCEL KAZANDI

8 Aralıkta yapılan Taşköprü ve Tosya'daki belediye ara seçimlerinde Taşköprü'de ANAP'tan Hasan AKTAN ve Tosya'da DYP'den Mumtaz

YÜCEL belediye başkanı oldular.

Seçim sonuçları (geçerli oyların dağılımı) Şöyle:

TAŞKÖPRÜ	
Hasan AKTAN (ANAP)	2.525
Necati ÇİLINGİR (DYP)	912
Osman AYTEKİN (SHP)	760
İsmail ÜRETEK (DSP)	
Ahmet DEMİRCAN (RP)	
Tİ	
Mumtaz YÜCEL (DYP)	5.987
Vedat EKŞİ (MCP)	4.015
Hasan ÇIRACI (ANAP)	696
İrfan HALCI (RP)	414
(SHP ve DSP katılmadı)	

(10. Aralık tarihli Hürriyet'ten)

GAZETEMİZDE NÖBET DEĞİŞİMİ

Sorumlu Yönetmenimiz Feyzi KOSE akşamı görevinden ayrıldı.

Yeni Sorumlu Yönetmenimiz Fahri KOSE'dir.

Gazetemizin sürdürülmesine katkıda bulunan arkadaşlarımıza teşekkür ederiz.

ABANA GAZETESİ

İLİMİZDE YILIN ÖĞRETMENLERİ

İL DÜZEYİNDE ATALAY ACUN
YILIN ÖĞRETMENİ

Gazetemizin Kasım ayında Abana'daki yılın öğretmenini (Emine GURSOY) duyurmuştuk.

Yerel gazetelerden öğrendiğimize göre, il düzeyinde yılın öğretmeni olarak, Abdurrahmanpaşa Lisesi Tarih Öğretmeni Atalay ACUN seçildi.

Kastamonu Merkez İl çesindeki yılın öğretmeni öğrenemedik.

Yılın öğretmenlerine gazetemiz, bu sayımızdan başlanarak (bildirim doğrultulacak gelecek yayın dönemine dek) yollanmaya başladı.

İşte 1990-91 öğretim yılının öğretmenleri:

Emine GURSOY (Atatürk İlkokulu Öğretmeni)	Abana
Sezal OZEN (Yatılı İlk. Bölge Okulu Öğr.)	Ağlı
Salih KADIOĞLU (Halk Eğitimi Mrk. Md. Yard.)	Araç
Ali Osman DEMİRCİ (Bakırcı Köyü Öğr.)	Ardahan
Turhan YILMAZ (Uluköy Ke. Mah. Öğr.)	Bakırköy
İsmail AYDIN (Halk Eğitimi Mrk. Md.)	Cide
Mustafa ÖZTÜRK (İlköğretim Ok. Md. Yard.)	Catalceyit
Hüseyin ÖZKAN (Beykoz Köyü İlk. Öğr.)	Daday
Yusuf ÖZKAN (Kasımpaşa İlkokulu Öğr.)	Deveciköyü
Mehmet ŞENİL (İlköğretim Okulu Öğr.)	Doğanyurt
İrfan ÖZSOY (İlköğretim Ok. Md. Yard.)	Hanönü
Seyfettin BARLIK (Halk Eğ. Mrk. Md. Yard.)	İnebolu
Ahmet İNCEDEMİR (Enbiya Köyü Yet. Öğr.)	İhsangazi
Remzi NALÇA (Abecik Mrk. İlk. Md. Yard.)	Kile
Mustafa YÜKSEL (Çiftlik Köyü İlk. Md. Yard.)	Taşköprü
İzzet ÖYKASI (Fatih İlköğretim Okulu Öğr.)	Tosya
Serife ŞAHİN (İlköğretim Okulu Öğretmeni)	Seydiler
Fahri ÇELİK (Dürütlü Köyü İlk. Md. Yard.)	Sencaze
Mehmet YALÇIN (Şakıya Köyü İlkokulu Öğr.)	Pınarbaşı

Son Köy Enstitüsü

Hayati Tahsin YILMAZ, "Son Köy Enstitüsü" adında yeni bir kitap yayımladı. Babası, askarlığında okuma-yazma öğrenmiş bir emekçidir. 1938'de Kastamonu Gököy'de açılan öğretmen kursuna alınır. Köylere öğretmen olur. On lira maaşla yıllarca bu köyün çocuklarını okutur.

Hayati Tahsin, 1947'de Gököy Köy Enstitüsüne girer. 1952'de öğretmen olur. On iki yıl çalıştıktan sonra İsviçre, Almanya, Belçika'ya gider; iki yıl çalışır, sonra İsviçre'ye yerleşir. Türkiye'de çalıştığı dönemde çeşitli gazete ve dergilerde yazı yazan, Serimpi, Buluk, Diken, İsviçre, Yokulluktan Varoluşa İsviçre adlarında kitapları vardır. 1970'ten sonra da Abana Gazetesini çıkarıp parayla dağıtır.

Hayati Tahsin, köy enstitülerinin yaşamını üçe ayırır: 1. dönem deneme dönemi (1937-40); 2. dönem yükselme dönemi (1940-46) ve 3. dönem de gelişme dönemi (1946-52). Hayati Tahsin 3. dönemde okunuyordu. Kitabında en çok sevdiği müdür İsmail Sefa GÖNER'dir. İkinci sevdiği müdür de, kendilerinden çok önce bu enstitüde müdürlük yapan Ali DOĞAN'dır. İsmail Sefa ve Hayati Tahsin kitaplarında Ali DOĞAN'ı çok överler. Ali DOĞAN, kendi öğretmeni ve öğrencisiyle Gököy'ü ilk kurup işletmiştir. Her öğrenciye kitap verir. Okuyan öğrencilerdeki gibi müdür, öğretmen ve öğrenci arkadaşları. Tefahat, yalınlık, hilkate derlikte sevgi ve saygıya dayanan bir çalışmaları vardır. Öğrenciler dövülmez, kovulmaz, herkese öğreticidir. Öğrencilerin diye çalışır. Çocuklarını görmeye gelen veliler enstitüde konuk edilebilir, yedilirdi, yatırdı, gezdirdi, çocuklarına nehrin öğretildiği gördüldü. Enstitü, köye gönderdiği öğretmenleri, emekli oluncaya değin iş içinde tutar. Yangırmayın öğretmenleri kurtar alır. Kendi çocuklarıyla başbalığı için hakkından gelemeven öğretmenleri ekşiler yollar.

Hayati Tahsin'in döneminde öğrenciler döğülür. Kendini bilmeven bir öğretmen, "sözler ise başım öğretmen adayım" yazılarına bu sözlerle yazıyor yağıyor "ninnime" diye hakaret eder. Kendi beceriksizliklerinden 50-60 öğrenciyi kovarlar. Çocuklarını görmeye gelen komuklar enstitüde konuk edilmez. Dışarda, kendi çıkartımlarında görüldüklerini yerler. Komuk köylere yazmaya giderler. Bazı kitaplarında kocaman miflarla 4-5 tane verilir. Amerikalı Kate Wofford'un "Köy Okullarında Öğretim" kitabı ise her öğrenciye dağıtılır. Enstitünün, köy gönderdiği öğretmenle ilgili yoktur. Eski gibi başarmaz öğretmenle uğraşmaz. Öğrenciler, eski öğrenciler gibi sorut salsın değilse, Yalnız yapı yapan ortaya harç karışır taşır. Öğrenciler, eski öğrencilerin işliklerinde yaptıkları pulluk, Ali kovanı, doğrama, çatı araba, elektrik ve su tesisatları yapamaz. Yalnız bavul, çakı, zanaat geometrik şekiller yapar.

Her sabah öğrenciler alanında toplanır. Okul başkanı, unflam yoklama sonuçlarını okur, "enstitü hazzırol" komutuyla nöbetçi öğretmenle tekniği verir.

Hanımın olan çocuklar eski 15-20 derecede Diday Çayının burlarını karp yakan. Çocuklara "mutfaklar neak su alını, yakan" diye enstitü müdürlüğü köy imamları "komünist" der. Enstitüye gelen Cumhurbaşkanı İsmet İNÖNÜ, müdür İsmail Sefa GÖNER'e "mezunların gittin mi, orlarla bağlantı kurdu mu?" diye sorar. Müdür botalar, yantı veremez. Oysa bu dönemde değişen programla enstitü ile mezunların arası kesiktir. İsmail Sefa İçinden "mezunlarla aramızda kara çaldırıldı" der (*)

Gököy Köy Enstitüsünde eskil gibi yetenli bir iş eğitimi verilmez. Kitap tünülmez, derel çıkarılmaz. İyi bir Türkçe öğretmeni olmadıkları için buradan çıkırlar kitap yazamaz. Küçük sınıflarda her gün kavgı vardır. Bir zamanda çocukların üstünden birkaç tabancayla bir şeker sandığı buçak ve kama çıkar. Oysa TONGUÇ döneminde böyle şeylerin adı bile bilmez. Öğrenciler girer, öykü yazar, kitap tanır, dergi çıkarır, konferans verir. Bu etkinlik gösteremeyenler de, etkinliklere isten gelinmek için onları komünistlikle damgalar.

Hayati Tahsin, 1950'lerde yazıldığı bir gün Kastamonu Gazetesine gönderir. Gazete de bu giri yayımlar. Bunu duyan enstitü yöneticileri onu sorguya çıkar. "Bir daha bizim habercimiz olmadan böyle şeyler yazma" diye tehdit ederler. Oysa şu "Kore'de Türk eleri aşmıyordu bez öni / Kahramanca çatıştı ükütü Kızıl Çin" diye alkışladık bir övgüdür.

Bir gün, enstitü müdürü Mustafa YALDIR kahveye gider. Yama başındaki masada oturan iki emese kalın "köy enstitülerini komünist yuvayımı. Kızları erkekler şöyle böyle yapıyorlarmış..." diye verip veripler. Oysa Mendere döneminde Enstitüler milliyetçilerin elindedir. Enstitü müdürü Mustafa YALDIR dayanmaz: "Beyler, hep size söyledim. Köy enstitülerini görmediniz belli. Hep nepli konuşuyordunuz. Ben, Gököy Köy Enstitüsünün müdürüyüm. Bu yazın, enstitüye gidelim. Orada yiyin, için. Bakalım anlatıkbrımızı görebilecek misiniz?" devince adamlar tilyer.

Hayati Tahsin, bugün öğretmen lisesi olan Gököy'e 38 yıl sonra köy enstitülerinin 50. yılında bir arkadaşıyla yaptığı geziyi şöyle anlatır: "Bir arkadaşımın Gököy'e gittim. Bir yetkili bizi gezdirdi. Öğrenciler yollarından izler aradım. Birbir emek verdikleriz güzel parkımızın alt kıyısına yeni yönetim yapıtı oturtulmuş.

ABANA GAZETESİ

HER AYIN BAŞINDA ÇIKAR

KURULUŞU
25 Ocak 1970

ÇIKAN
Tahsin YILMAZ

GENEL YAYIN
YÖNETMENİ
Hayati Tahsin YILMAZ

YAZI İŞLERİNDEN
SORUMLU YÖNETMEN
Fahri KÖSE

ADRES
ABANA GAZETESİ
37 970 ABANA
Telefon: (4664) 1068

İSTANBUL
TEMSİLCİLİĞİ
Tahsin Sokak, 5
KÜÇÜKPAZAR
Telefon: (1) 313 42 32

SÖZDİŞİM
HER İSTEYENE
PARASIZ YOLLANIR
(Yurtdışına Yollanmaz)

DİZGİ VE BASKI
GÖRKEM BASIMEVİ
Telefon: (1) 539 72 15
Telefax: (1) 505 04 23
İSTANBUL

Yetiştirildiğimiz akıyalar keşilmiş. Hayat olduğu gibi betonla dölünmüş. Arabamı bu betonun üzerine parkettim. 6 numaralı yapının camları kırık. Yağmuru bekliyorum. Nedeni de yenilerin yapılmasıymış. Yönetim yapısına giryorum. Duvarlarda kurt resimleri var. Salonda, hiç okuyamayan okumayan bir olur mu? "gibi Kur'an'dan ve Hz. Muhammed'ten alıntılar var. (...) Yukarıya, işliklere doğru yürüyorum. O da ne? Güzel kiraplıgı mız bir köşesine minare eklenerek Gököy Öğretmen Lisesi Camisi olmuş! Yapılış tarihi 1976. Oysa bu güzel yapı bizim zamanımızda tamamlanmıştı.

Marangoz işliğinde bir dölör, kimbilir hangi emese kalına bir viftin yapıyor. Asığıya iniyoruz. 1 no'lu yapı yoklunmuş. 2 no'ludan aşağıdakilerde yaşam yok. Arkadaşım Hamdi AKÇAĞLU bu lüde 1969-76 yıllarında öğretmenlik yaptı. Bu gün öğrencilere yemektan önce "Tanrı'dan hamdolsun, komünistler kab robusn, afiyet olsun" yazısını yaptırınca Hamdi AKÇAĞLU müdüre "ya sen gidersin, ya ben" der ve okulla yakarının kaldırılmasını sağlar. 16 Kasım Öğretmen Okulları Gününde, Kastamonu'nun seçkinleri, öğretmen lisesinin luncahıncı dolu salonunun ön sıralarında...

ARASTIRMACI GÖZÜYLE İSTANBUL, TEKİRDAĞ, EGE VE ORTA KARADENİZ'DE GEZİNTİLER

Salim YILMAZ

Çeşitli kültürel değerlerin abanelerini yenilemeyi için Sayın Sabri Tığ Ağabeyle beraber (onun arabasıyla), 22 Temmuzda öğleye doğru Bakarköy'den çevre yolunu geçiyoruz. "Bizim Selin" (Kostantinye) için Zincirlikuyu'da verilen adres çevresinde turalıyoruz. Bizim aşıya uğrattırıyor. Sonuna da buluyoruz ve abanek kıtarı olan 220 bin lirayı yatırıyoruz. Armağan olarak İstanbul'a işkin çeşitli yapıtlar veriyorlar.

"Antik Dekor" için de Nisantasi'na geçiyoruz. Orada Sabri Ağabey beni bırakıyor. Ve de adresi kendim bularak abane parasını yatırıyorum.

Nisantasi, gelişmiş kültürel de Paris'e benziyor. Uğradığım bir kitabevinden aldığım araştırma üzerine çeşitli yapıtları zor taşıyorum. Taklın'de aktarıma yaptım Bakarköy otobüsüne. Şişane'den aşağı inerken, farklı kültür çemberine doğru aktığımız belli oluyor.

Biz zaman zaman aliece Bakarköy, Sarayburnu, Haliç, Bağlar ve kimi kez de Adalar'a tur atıttığımız oluyor. Müzeleri de aliece gezdiğimiz oluyor. İstanbul'u turun olarak görmek de başka oluyor. Yalnız gezmenin de ayrı tadı var.

Greek, Roma, Bizans ve Osmanlı'nın ve özellikle Sinan'ın yapıtlarını incelemek, çeşmelerinde ter gidenmek kişiyi rahatlattırıyor. 3.600'dan çok İslami yapıt buralarda Koca Sinan bür Anadolu ve Rumeli'de. Çanılar, kervansaraylar, türbeler, çeşmeler, su yolları vb. Otuzdoks kültürel üzerine kurulan Ayasofya'yı gezmek için az emek vermemiz Süleymaniye'ye, İyi kurumumuz gerekiyor bu yapıtları. Onun bür buralarda bu yapıtlar olmasa, Anadolu'da göğümüzü gere gere tutunamazdık.

O gün, İstanbul yakınında da Arkeoloji, Tarih ve Toplum bilim dergilerinin aboneliğini yeniliyoruz. Ankara'ya bu kez gideniyorum ve Hollanda'dan yollanacak "Belleten" in abone ederim.

İstanbul'u doya doya gezersek, özmememi şiddetle bu val.

Hollanda'da aliece tanıştığımız Ömer Demirezen'li konulu olarak Silivri'ye geçtik. Ben oradan, günü birlik Tekirdağ'a giderek Frnc Roka'nın 1720-1735 yılları arasında kaldığı ve bugün müze olan evi inceliyorum. Tekirdağ Arkeoloji Müzesinde yenileşme çalışmaları yapıldığından, kapalı olan bu

(Sona 5'te)

da otururlar. Tarih öğretmeni, "köy enstitülerini komünist yuvaymış. Kızlar, helalarda çocuk dışarıları" diye konuşmaya başlarken, Hamdi AKÇAĞLU tarih öğretmeninin elinden mikrofona kapar: "Köy enstitülerinde para buralarına hizmetkar, ağalara da çoban yetiştirilmiyordu, adam yetiştirilmiyordu der. Silonu terkeder. Arkasından da öğrenciler çıkar. Ama iki saat sonra polis, Hamdi AKÇAĞLU'na Alaca'ya atanmasının yapıldığını bildirir. Ülkücülerce "kurtarılmış bölgelerde çalışmak zorunda bırakılır. Yaşamı tehlikeye girer. Bir yıla on bir yere sürülür. Bir çatışmada da köle kılır."

TONGUÇ, 1946 Eylülünde köy enstitülerini müdürlerine yazdığı ayrış mektubunda, yine o günlerde yayımladığı İlköğretim Kavramı adlı kitabının önsözünde okuyuculara şöyle seslenir: "Soysuzlaşmışlar, eseri yokamayacaklardı!" Bu savı doğru çıkar. Gerçiler, "köy enstitülerini" adı varken programını değiştirtiler. Umdukları olmadı. Dersleri ezberle doktüler, olmadı. Enstitülerdeki hayvanları öldürdüler, olmadı. Takım takım öğrenciyi "bilgisiz" diye kovdular, olmadı. Kızları, erkekleri ayrı ayrı okullara koydular, olmadı. Öğrencilerdeki toplumsal uyanış önlemeye kalktılar, olmadı. İş eğitimi de, enstitülerin öğrencilerini beslemeyeceklerinden, kaldıramadılar. Gene bahçeler, tarlalar ekildi. Meyve, sebzeyi üretilip yendi. Bakıldılar ki yapı çok sağlam. Köklü bir değişiklik yapamadılar; istedikleri sıklıkla püküm öğrenciyi yetiştiremediler. Bu kez, dünyanın hayran kaldığı, Türk eğitimcilerinin müsterek malı köy enstitülerini temelden yıktılar.

Cumhurbaşkanı İsmet İNÖNÜ, 1940'ta, köy enstitülerinin bir gün gericiler tarafından yıkılacağını sezer. TONGUÇ'u çağırır: "Sindı savaş içindeyiz. Herkesin başı döngünken, enstitülerin sayısını 60'a çıkarın!" der. TONGUÇ, bu öneriyi Hasan Ali'ye iletir. Bölge yeterisilğinden, yapamayacaklarını bildirirler. Eger köy enstitülerinin sayısı 60'a çıkaydı, Türk demokrasisi bugünkü gibi patenaj yapmazdı.

Köy davasına hizmet edenler arasında bu kitabıyla giren Hayati Tahsin YILMAZ'ın "Son Köy Enstitüsü" kitabı, aynı dönemdeki arkadaşlarını yazmaya yönlendiren güzel bir örnektir. Hayati Tahsin YILMAZ'ı severek okuduğumuz "Son Köy Enstitüsü" kitabıyla yirekten kutlarız.

Bekir SEMERCI

[Abece Dergisi, Ankara, Kasım 1991]

* 1951'de Cumhurbaşkanı Celal BAYAR da enstitüme geldi. Kendisine bükümlü, çay, ayran ikram edildi. Bayar yalnız çay içti. Onüne anı defterini uzattılar. bir tek sözcük yazmadı. Karşı sayfada İNÖNÜ'nün yazını vardı. BAYAR, bu sayfayı imzaladı. "buran köy enstitüsünden dönme mektup mu?" diye sordu.

AYHAN KARAYALCIN'IN SEÇTİKLERİ

Geçen sayımızda, "eyi KORYÜREK'in 'İkocalı Öğretmen Gözyle KÖY ENSTİTÜLERİ' (" adlı yapıtından, enstitüdeki beş yıllık eğitimin sonunda "kendinde ne gibi değişiklikler görüyorsunuz?" sorusuna Talip APAYDIN'ın verdiği yanıtı sunmuştuk.

Bu kez, yine bu soruya Yahya ÖZSOY'un verdiği yanıtı sunuyoruz (ahşatlar sayfa 51, 52 ve 53).

* Seydi KORYÜREK, İkocalı Öğretmen Gözyle KÖY ENSTİTÜLERİ, Gökten Yayınları, İstanbul, 1991, 128 sayfa, 15.000 lirası

"Beş yıl önce öğretmen okuluna geldiğim zaman, köyde arzu ve halsizliği 'göt' oluyordu, şimdi eklemek okumakla' telkinleri, bende maza bir memur olma fikrini doğurmuştu. Bu fikir, öğretmen okulunun köy enstitüsüne dönüştürülmesine kadar sürdü. Hatta bu vaziyete karşı içimde bir yekün, bir kırıntı uyandı. Zaman geçtikçe bu düşünce geymedi. İyi telkin ve düşünce beni içinden geldiği köye-köylere, gitmek, onların derdine derman, yarasına merhem olmak fikrini doğurdu. Bu fikir, gittikçe artan bir hızla büyüdü. Köyde kullanılmak için yeni yeni bilgiler kazandım. Bu kazanç ve düşünceler şöyle sıralanabilir:

- 1- Bilgiye değişiklik ve kazanç.
- 2- Fikrî değişiklikler.
- 3- Görüşte ve duyguda fark.
- 4- Bir meslek-sanat-sahibi olmak.
- 5- Bedenen inatçılık.

Şimdi bunları açıklayacağım:

1- İnsan eğitimi cemiyete bağlıdır. Eğitim sonunda aldığı kazancı, y. cemiyetinin aynısıdır. Ben de, bu maddesine göre bir bilgi artırmaya sahip oldum. Her yıl, bir yıl evvelkinden fazla bir bilgiye, yeni bir duyuya sahip oldum. Esas değişiklik, bilgiyi kazanma şeklinde olmuştur. Daha önceden öğretmen vazife olarak verdiği konuyu-ki, bu seyrek olurdu, öğretmen kendisi anlatırdı veya kitaptan okurdu; hangi ders alırdı, yalnız o dersin kitabından okur, ezberler, bir dahaki derste arkadaşlara sunarlık. Şimdi olduğu gibi ders harici kitaplara müracaat etmek, edindiğimiz bilgiyi kendi kanaatimizi eklemek, bu hususta arkadaşların fikirlerini sormak yoktu. Daha doğrusu, bu tarzda bir ders işlenmi bu müessesede öğrendim.

2- Yukarıda da yazıldığı gibi, buraya başka bir düşünce ile gelmiştik. Bu düşünce bugün yerini hambaşka bir düşünceye, bir memleket, bir köy davasına bırakmıştır.

Köyün derdine derman olmak fikri burada doğdu, köyümüzü yaza-za merhem olma fikri burada doğruldu. Yani, bir memleket davası içinde olduğumuzu, bu davayı kazanmak için, evvela köylerin ılah edilemesi lazım olduğunu burada anladım.

3- Görüşte ve duyguda fark, muhtelif sahalarda olmuştur. Bunları şunlar:

- a- Kültürde olan görüş ve duygu farkı.
- b- Tevâhülde olan görüş ve duygu farkı.
- c- İş ve çalışmada olan görüş ve duygu farkı olarak kayırmak lazım.
- a- Yaza veya söde ifade edilen bir fikri duyarak, kıymetini anlamak ve takdir etmek, böyle eserleri muhafaza etmek. Bir haritayı okuyabilmek, ondan coğrafî bilgi edinmek. Bir resim manzûresini, yapıtını bir mîne incelemek, hatıra olan yerlerini görmek, fevkalâde olan yerleri mîkte etmek.

b- Topluluk olan bir yerde, enufakkak bazı kuralları olduğunu, bu kurallara uyulması icabettiğini, uyulmadığı takdirde çıkılan bir marazıta doğrudan doğruya temiz bir yerin pislenmesi, disiplini bozan hareketler gibi öğrendim.

c- Çalışırken de birçok yerlere dikkat etmeyi, tedbirli davranmayı, verilen işi iyi ve ısrarla yapmayı, işyerlerinde de bir teminlik, düzen bulduğuna, maddesini bey yere harcamamayı az çok duyduğum, gördüm.

4- Köyde kahaydım, babamın mesleğinden "çiftçilik" başka bir iş yapamıyacak, hatta buna da malleme bulamıyacak, belki el içinde çalışırdım. Burada, diğer faydalı işlerle beraber bir sanat "demirlik" öğrendim. Bu da bir kazanç, sanata, alete ve tekniğe karşı düşünce ve görüşün artıran bir yardımcı olmuştur.

Bunların yanında olarak, mesleğimin son ceryanlarını ve yeni okulda öğretim usullerini öğrenmiş oldum.

Belki bunların hepsini kendime mal etmiş veya ifritat haline getirmişimdir. Fakat bu hareketlerin fayda ve zararlarını kavrayış, iyi kötü az çok göreceğim durumdayım.

Bu bilgilerle köye gidecek, bildiklerimi onlara mal etmeye çalışacağım. Bunları şu sahalarda tatbik etmek mümkün olacaktır:

- 1- Kurum durumunu değiştirmek: Okuma çağında olanlar okulda, vakti geçmişi olanları da gece okullarında toplayıp okutmak, hayvancılık az çok kendilerine tanımak ve aydınlatmak.
- 2- Ziraat bahannında ilave: Tarla ziraatı bakımından ileri durumdur. Ancak, sebzeçilik, meyvecilik ve bahçeliği burada öğrendiğim mülherle tatbik edip onları teşvik edeceğim ve faydalanmalarına mümkün kılacağım.
- 3- Köyde çıkan salgın hastalıkları önlemek: Bunların hazırlarını hükümetle haber vermek, köyün topluca mücadeleleriyle önlenecikleri birlikte önlemek.
- 4- Köyde su ve diğer sıkıntılardan kurtulmak: Elbirliği ile çalışarak köye iyi su getirmek, için köyde olan çamurlardan kurtulmak için de çalışmak.

Bu ve bunlara benzer işleri yapacak bir elemamın da:

- 1- Bu işleri bizzat bilmesi.
- 2- Halata kayımsızlığı, onları kırmaması.

3- Harbi, bu işler için teşvik etmesi.

4- İyi bir örnek olmasın ve ondan tepe olmasın ikisidir.

Bunların, bildiğim işlere hususları.

Onlara örnek olurum.

Az çok önderlik yapar, toplu işleri idare ederim.

26. XI. 1943

Yahya ÖZSOY

(Son muf. No 166)

HAYATİ TAHSİN YILMAZ

SON KÖY ENSTİTÜLÜ

(Gökçü Enstitüsü
ve Öğrencilik Anıları)

Abana'da
YILMAZLAR

Kastamonu'da
ÖZKAN
KİTABEVİ

Azık'ta
SERAFETTİN
YAZIBAKAN

Sinop'ta
DOST
KİTABEVİ

Gökçü
YAYINLARI

Edik Emine Aşık,
Lalezar Sokak, 7
34600 Güngören
İSTANBUL
Tel: (1) 339 72 13
Fax: (1) 306 04 23

İSTANBUL, TEKİRDAĞ, EGE...

(Bazı Zede)

müzenin bahçesindeki antik yapıtları incelemekle kabıyor ve ilerdeki Rokazi'nin evini buluyorum. Haha ağır (paraş) olan müzeyi yerli ve yabancılar dolulukla taşıyor. Abana'da da böyle bir yer inşa yapılmakla aynalıyız.

Öğleden sonra müzede işim bitiyor. Biraz armagan ve malleceye ilişkin kartpostallar alarak, bitişteki pamiyon ve yolum altındaki açık ve kapalı garajıma da inceleyerek yaza olarak imana dek yürüyorum. Bahçedeki böyleliyorum.

İki ara bahçelerin serpişirinin üzerinde üç tane anıta giriyorum. Tam da aradığım testiler bunlar. Nasil olsa bunlardan bir tane var benide. Karadeniz'in ortasından çıkardım. Bir tane de Marmara'dan olan diyorum ve soruyorum ederim. Yüzelli bin lira istiyarlar büyüğüne. Ama ben ona değil de beğendiğim biraz küçüğüne istiyorum ve ellibin lirada anlaşıyor. Bizim güvce tepelerinden bükük ve çift kulolu.

O akşam İstanbul'a dönüyorum. Bir İzmir'e, ağabeyim de Abana'ya gidecek. Anafarı ağabeyime ulaştırıyorum. Simdi Abana'da iki tane anıtforum var, ikini de bahçeye ağabeyime taşılarak şu altından çıkarılmış.

24 Temmuz'ta, İstanbul'dan otobüsle İzmir'e hareket ettik. İlk kez ferahla İzmir Körfezini geçerek, Yalova'ya yakam bir yere çıkıyor otobüsdüm. İzmir ben dolaymamız daha uzam oluyordu. İlerde buralar kopularda de geçebilir. Deniz altına tüneller de yapılabilir.

Hollandalardan alıce tanıştığımız Kezban Yenge ve Mehmet Yıldız Karşılıklı bir garaja. Yalnızda da yine Hollandalardan tanıştım. Samsunlu üç yabancı var. Samsunluları bir otele yerleştiriyoruz. Yıldızlar Abana'ya yalnızca bir kez gelebilirler ama biz İzmir'e yıl için gidiyoruz. Arkeolojiye onlar da merak sarı. Onumizdeki yıl Doğu Akdeniz kıyılarını gezmeyi planlıyoruz.

Beyaz etya satışı yapan arkadaşımı işini çok geliştirmiş. Boryaka'da, içi beyaz etya dolu iki tane yan yana beyer katlı yapısı var. Eskiden Kardeşim Ahmet Beyle ortak olan yapıtlarımız (Gümüşler) dinleniyoruz. Son yıllarda kıyı yolları da açıldıkandan, dinlenice için çok elverişli bir yer. Aşağıdaki Kupa'da'na dek uzanabiliyor.

Hiç görmeden yıllar önce ortak olduğum, Bafa Gölü kıyısındaki Balova Çiftliğini görmeye geliyoruz. Hollanda'da

bunların çok iyi bulunduğundan, beğenmedim çiftliği. İlerde buralara hava alan yapılabileceğini ve de Akhis Koyuna yakın olduğundan ilerde kazançlı çıkabileceğini. Çiftlikte çok kalmış. Arkadaşımın yerli arabasını bu bozuk yola vurduğum için lüzümden de.

Akhis Koyunu ve yıllarda görmediğim Dülün'deki antik tapınağını inceledik. Ashida Afroditiye vardı planımızda ama gidemedik. Dülün'deki tapınağın girişinde, Ege'nin Aydın il sınırları içinde kalan eski İren varisine ilişkin "İden ban dını edimnek beni çok sevindim".

Dönüşte, Söke'de bir tur atıyoruz. Mendere Ovası ilice geliştirmiş Söke'yi. İlerde iflahlıdır.

Bizim çiftliğim müfelli Sayın Sabih Balten'in, Söke Turizm Bölteni adıyla ayık olarak çıkardıkları biltten ve Akhis Koyundaki ileriye dönük çalışmaları burda Orta Karadeniz'te sunmaktır. Turizm yönünde biz de bunlara gibiyiz. Turizm teşvik etmek için yörenizi elbirliğiyle değerlendirmemiz gerekiyor. Seferihisar yoluyla Güzelbahçe'den doğru İzmir'e dönerken, bu yörelerin turizme uygun ve yapılmamış tek lip olduğunu görüyoruz. Bu durum yöreni daha güzel gösteriyor.

Kıyıda'la inonda, sırtı tabelalı yazısını gördüğün "Teos" a temeniyorduk. Dönüşte limanın kafeteryaındayız. Ama haritalarda yer yok bu güzel yerin. Öylesine bir koy ki, yalın ma yalı. Yetki ve yabancı bayraklı kotalar var. "Burayı neden turizm çemiyecümüz?" diye soruyorum. Balkanlardan gelmiş güçerler, "bir buraya yabancıların gelmesini istemiyoruz. Bu yüzden reklam yapıyoruz" diyorlar. Bizim Etenyellileri anımsıyorum.

Bir hafta sonra İstanbul'dayız. Biniyoruz Yorgancılar'a ve ver elmi Orta Karadeniz. İki otobüs birden Yorgancı'dan. Ankara yolundan çıkınca yarıya bakiyor birden otobüsler. Yan yana geldikleri zaman oldukça korkuyoruz. Yokuz ezağı inerken de yapıyorlar bu çamurların. Buzuluyoruz ister inemez. Burakıyorlar yarıya. Meğer, İstanbul dönüştünde, uykularını açmak için yanıyorlarmış bu yarıya. Biz anlamıyoruz bu durumu.

Kastamonu sabaş sahaş sesiz. Küre tepelerinde Aşı Köyüne kurulan piri konuluları ve yollarda kuzadan taşıma düzeni İstendiyar'ın Küre Dağlarına ve Çınar Doruğuna ayrı bir renk katıyor. Sesiz kayalar, ormanlıklar, dere yatakları turizmin ilgisini bekliyor.

İnebolu pazarı uyanıyor yavaş yavaş. Otugarda İnebolu yolları iniyor. Evrenye (Gençler), Dazlı, Yakaben yolları da buralara Abana'ya ulaşıyor.

Orta Karadeniz'in Abanısındaki gözlemlerimizi de gelecek sayılarımızda sürdüreceğiz. Hoşça kalınız.

Salim YILMAZ

KÂZIM YAZGAN VE SELÂHATTİN ACAR İLE ABANA SANDALYE FABRİKASI ÜZERİNE SÖYLEŞİ

Salim YILMAZ

- Sandalye fabrikası nasıl kuruldu?

Yazgan- Abana'dan ilçelik kalktı. Burada bir canlılık yaratmak için bu fabrika kuruldu.

- Kimler kurdu fabrikayı?

Yazgan- Sabri Bey (Yegün) Tornacı Sabri (Kafalı) ve Zuhuri Gür. Bu üç kişi Nuretin Yegün'in ailesine kurdular. Ama bir de usta gerekirdi. Ahmet Usta (Acar) yukarıdaki işi bırakmıştı ya da binatçı çıkmıştı. Usta olarak fabrikayı Ahmet Acar kurdu.

Yıl:

Yazgan- 1955'in 11. ayında. Bende puvantajlı var, saklı. 1955'in 11. ayının başında kuruldu. Ben bu fabrikanın hem muhasebesine hem de satışına bakıyordum.

- Zorluklarınız neler oldu?

Yazgan- Ağaç bulmakta çok zorluk çekildi. Orman işletmesi, zaman zaman bize kereste vermemişti. Başladık. Samsun'dan, Çarşamba'dan kereste aradık. Sabri Bey'in kamyonuyla Gerze'nin bir köyüne gittik. Gümrük diye bir yer, Soför İbrahim vardı. Şifre, benzeri satarak, kamyonu bulup kaçmış. Abana'ya gelmiş. Ben de peşinden geldim. Bir Soför buldum ve Gerze'ye gittim. Kamyonu vâledim. Zilei karantlı. Yolların birinin. Arada bir kamyonu dayanıyor. Çamura saplanıyor. En sonunda gece yarısı kırıldı. Bölge Şefi de var. Macar köyünden rahmetli Uzun Mehmet de muavinim. O gece bu kahve'nin kanepelerinde yatık, elbiselerimizle. Sabah olunca kamyonu çıkardık.

Gerze'den buraya yol var mıydı?

Yazgan- Sahil yolu yok. Boyabak'tan doluyordu ama yağmur yağarsa çamur. Sindiği yollar nerde? Hem bu kamyonu, yalnızca keresteleri değil kıyısına indirmek için kullanıyoruz. Sonrası denizden.

- Sandalye fabrikasının gereksinimi olan tırtırlar nereden mi geliyordu?

- Evet, nereden getiriliyor. Burada Orman İdaresi kereste vermiyordu bize. Çarşamba'ya kadar giderdik. Çok zaman "yakacak odun" olarak yüklerdik kamyonu. Hatta bir keresinde oranın bölge feyile kapıydım. Bana dedi ki: "Sen buraya gel, bu işi burada yapalım. Seninle ortak olalım. Sermaye benden." Katol etmişim. Birim paralarını Samsun'da. Ben bu işi burada yaparsam, Abana'daki fabrikayı idarecektim. Aradan biraz zaman geçti, adamla yine karşılaştım. Adı Mihai Uluçay'dı. "Piyman mısın?" dedi. "Değilim" dedim. O da öyle geçti.

- Ahmet Usta nasıl geçti Samsun'a?

Yazgan- O zamanlar Ahmet Usta da Samsun'da gidip geliyordu. Fabrika bir zamanlar işsiz kalınca, orada çalışacak adam buldu. Sonradan oğlu Selâhattin de gitti ve orada sandalye yapmaya başladı. Bir buradan parçaları yollardık, uyar orada monte ederlerdi. Zamanla bunların işi Samsun'da gelişti. Sonradan ağaç işi de demire döndü. Böylelikle bu iş de bitti. Abana'daki fabrikada önce Tornacı Sabri hisseimi sattı. Sonradan Zuhuri ile Sabri Bey de ayrıldılar. Nuretin bir otobüs aldı. Bu otobüs sermayeyi verdi. Fabrika Zuhuri'nin üzerine kaldı. Derken sermaye olmayınca bu iş 1964'te bitti.

- Ben kerestenin işlendiği yerden ve buradan uğlandığını biliyordum.

Yazgan- Yok. Buradan da az çok uğlanıyordu ama çoğu başka yerlerden geliyordu. Bu tamamını Bölge Şefinin inisiyatifiyle alıyordu. O "ket" derse, kestirebiliyorduk. "Yok" derse kestirmiyorduk.

S. Acar- Öyle zaman geliyordu ki, sabah ormandan ağaç geliyordu. Nakliyeyle ağaç. Sabah ormanı gelmeden - Neye kaçakçılığa girmeyelim.

Yazgan- Orman İşletmesi dedi ki: "Bölge şeflerini razı edin, kereste var!" Ama bölge şeflerine bayırdığımızda, "benim ormanında kereste yok" diyorlardı. "Yok" deyince, gidiş başka yerlerden bulurmuş gibi görüyorduk. Samsun'a ve Çarşamba'ya giderek pazar arıyorduk. Gerze'den, Ayancık'tan, Sarıkum'dan ağaç getirtilir. Akkuş'un Sami ile bir gün Ayancık'a gittik. Tioli bir günde Abana'dan vapura bindik. Kara yolu yok. Oradan ferah kereste alacaktık.

- Kaç kişi çalışıyordu fabrikada?

Yazgan- Bizim sandalye fabrikasında 15-20 kişi çalışıyordu. O zaman için Abana'ya büyük katkı vardı.

- Nerelece satıldı sandalye?

- Rize'ye kadar. Bir keresinde Rize'ye satış için gittim. Komisyoncu olduğum için vapurlarda beni taşıyorlardı. Giderken Trabzon'da indim. Müşteri bulamadığım gibi, vapuru da kaçurdum. Takli tutup Rize'ye geçtim ve sandalyeleri indirdim. İndirdim ama bu tek alış yok. İki tane mi ne, kulluk satılabildim. Düşün yapacaklarımız da. Özgüç, beş gitt, bir sandalye alması yok. Hatta bir gün Ekmekçi İsmail'in oğlu vardı polis orada. Ben bir lokantaya gitmişim. İhtidim. Bakım, lokantada Akkuş'un sandalyeleri var. Bu sandalyelerin nereden geldiğini

sordum. Trabzon'dan geldiğini söylediler.

- Ne için satılmıyor?

- Rözeleğin tahtadan yapıldığı sandalye o zaman 150 kuruş.

- Sizinki?

Yazgan- Biz 400 kuruş veriyorduk. Ben o arkadaşla (lokantacı) sandalyeleri bırak-tım. Mataracılarındaki sarıyordum. "Satınca parasını bana yolla" dedim. Öylece bıraktım sandalyeleri.

- Sonra gelmiş mi para?

Yazgan- Aradan bir zaman geçti. Bir gün vapura sandalye yüklerken, Karadeniz Gazetesi sahibiyle tanıştım. Gazete Rize'de çıkıyor. Adamın adı Kemal'di sarıyordum. Vapur da Gönçüydü. Adam dedi ki: "Bak ben bu sandalyelerden İstanbul'dan aldım. Bu sandalyeler mademki burada yapıyor, bana yollayın, ben satayım!" Adama başına gelenleri anlattım. "Satılmıyor" dedim. "Yok" dedi, "ben bunu gerektirde yazırım, o zaman satılır." Ben de Rize'de, sandalyeleri bıraktığım adamın adresini verdim. Haber geliyor ki, adam sandalyeleri satmış da parayı yollamamış!

S. Acar- İlyas Kaçan'dı Rize'deki o ilk müşterinin adı.

Yazgan- Ne ve adam bina gazetesinde reklam yapıyor ve bize sandalye siparişi gelmeye başlıyor. Karadeniz Gazetesi'nin reklamı sayesinde bir tek müşterimiz yokken, üç tane müşterimiz oldu Rize'de. Demek ki, reklamın satışa çok faydası oluyormuş. Dört liraydı bir sandalye o zaman.

- Vapur uğruyor muydu Abana'ya?

Yazgan- O zamanlar, Akkuş'un malını da ben seçkiyordum. Tüccar vapurlarını uğrattırıyordum Abana'ya. Tüccar vapurlarıyla Trabzon'a kadar sandalye giderdi. Hatta Trabzon'dan Ordu'ya, Giresun'a, Erzurum'a sandalye giderdi. Akkuş'un o zamanlar Rize'de de müşterisi vardı.

S. Acar- Hatta bir zamanlar bir boradan, Ketebe Hakkı'nın motoru ile sandalye yolla-mıştık. Motor Samsun'a girenken bir lava patlıyor. Motor işi stop ediyor. Neredeyse vapura varacakmış. Babam da motorda. Babam denize atılmak istiyor, "sandalyeler ne olacak?" diyorlar. Üç dört saat motoru çalıştıramadılar. Karadeniz'de sallan babam salı-lan. Babam anlatır diğer bun-ları.

- Sonra ne olmuş?

S. Acar- Sonunda çıkıyor-lar karaya. Sandalyeleri, kıyı-daki (imdi) içerde) İzmir Oteline çıkarıyorlar. Ama alın yok-muş sandalyeleri. "Bağladım cila yapmaya" diyor babam. O zaman 625 kuruşmuş tane-i. Muhtemin Eren falan almışlar sonra. 600'e indirmiş fiyatı batabın.

- Pekli, Akkuş Amca ile pazarlamada rekabetiniz yok muydu? Pazar paylaşımını nasıl çözümlüyordunuz?

Yazgan- Yok. Herkesin mü-terisini ayırdı.

- Ödemede sorunlarınız çıkıyor muydu?

Yazgan- Çıkar. Bir keresinde Ordu'ya sandalye vermiş-tik. Ama adam 1.000 lira bor-cunu veremedi. İki ortaklı bori-lar. Ortaktıktan ayrılıyorlar ve parayı vermiyorlar. Aradan bi-raz zaman geçince İeraya ver-di-m. İler memuru "hiçbir şeyi yok" diyor. Buradan le-radan alıyorum yazıyor, gidi-yorun Ordu'ya. Dükkanına girdim adamın. İler memuru da dükkanında oturuyor mu?

"Ben bir şeyim yok diye rapor etmiştim, şimdi ne yapı-yım?" dedi adam. Dükkan-ı-fı mal dolu. Manifatura. "Gel sana 1.000 lirak istediğin ma-lı vereyim" dedi. Aldım mal. Bana da, ettiğim gi-der karşılığı olarak bir en-tarlık basma koydu suvala.

Ama Abana'da çuvallı açınca, buna verdiği parça çıkmadı içinden. Yani adam, karakteri-sinin biriydi. Ortakıyla, biri-birinden habersiz mal alıyor-

lar ve basıyorlar imzayı. Öte-kinin borcunu haberi yok. Sonra senetler gelince şayrı-yorlar. "İfaya gitmedim, dar-durdum" dedi. Akkide kardeşi varmış, dükkanın malını ona devrediyon.

- Siz Selâhattin Acar, bu baba sanatı mesleğe nasıl gir-diniz?

S. Acar- 1959'da baba mesleği olarak girdim. Abana'da bu işin sanumun geldiği-ni anlamışlardı rahmetli Sabri Ağabey falan. Önce Zuhuri Ağabey gitti Samsun'a. Bir hafta durup geldi. "Orada bir dükkan buldum" dedi bana. Buradan parça gidecek, orada monte yapacağın. Aslında dük-kân mümkün buldugu yok. Orada bizim müşteri var, ona tenbih etmiş. Biz, dükkan var diye 300 sandalye parçası yük-lemiş. Gittik ki, Samsun'da ne dükkan var, ne bir şey. Benim yazım daha on sekiz. Yeni evlenmişim ama daha çocuk sayıldım. Malları vapordan ambara indirip üç gün dükkan aradım. Ne ile, mahalle ara-şında, 125 lica aylıkla bir dükkan bulduk. Böylece işe başladık.

- Babanız da beraber de-ğil miydiniz?

S. Acar- Degildi. Ama ak-kerliğim yakın olduğu için, babam da geldi. Ben akere gidince iki yıl o idare etti. Akkiden sonra iki yıl daha bu montaj işi sürdü. Sonra mobilya işine de başladık. O zamanki şartlarla Saray'de bir dükkan yazıldık. Sonra'yı-ye geçince işimiz daha da geni-ledi. Biraz da jannimiz yaver gidince bu duruma ulaştık.

- Demek ki, böylece Sams-un'da kaldınız.

S. Acar-Samsun'dayız girmek,

**BİLDİRİM
DOLDURMAYAN
OKURLARIMIZA
OLANAK**

ABANA GAZETESİ PARASIZ SÜRDÜRÜM BİLDİRİMİ

İstanbul Temsilciliğimize yollayınız (adres):

Abana Gazetesi, Tahsildar Solak, S. Kuşçupazarı/İstanbul

ADI VE SOYADI		İMZA	
DOĞUM YERİ	BABA ADI	OGRENİMİ	İŞİ
ADRESİ			